

I'LL FIND MY OWN TRUE LOVE, THANKYOU VERY MUCH!

(Trần Nghi Âu Cơ)

If you are over twenty, Vietnamese, and single, I will bet you my almost new jar of Nutella that you will have heard the words “mai mối” or some variations of that phrase at some point. That phrase, that blasted phrase, means “matchmaking.”

Vietnamese people—in my experience, mostly Vietnam-ese women—love to play matchmaker. I have no idea why. You’d think they have enough things to worry about without poking their noses around in other people’s love life. It’s baffling; these women, they’re all so eager. Every time they see a young girl or guy, they always seem to have some niece or nephew who’s always good-looking, successful, full of filial piety, and for some unfathomable reason given all the above is true and the person’s really looking for a relationship, single.

Recently, with increasing horror, I’ve realized that I’ve become that niece. That mysteriously single niece who’s perfect in every way. It makes me cringe to think about how my aunts have been talking me up:

Oh, I have a lovely niece. She’s beautiful. Very kind. College graduate. (My major is never mentioned because, pfft, writers? Literature? Everyone knows that means “poor.”) Writes beautifully (this comment, usually coming from someone who has not read a single word I’ve written, is a last resort compliment because I have little to no skills to speak of).

The pathetic thing is, because I’ve done absolutely nothing notable in my life thus far, they’re forced to eventually focus on how I’m from a good family and talk about the accomplishments of my ancestors. And I can imagine the dude who’s forced to listen to this mess of crap thinking, “If this chick’s so perfect, why does she need her aunt to set her up? I’m better off nodding politely and leaving as soon as I can.”

This is an honest to goodness message I got from my aunt today: "Au-Co, if someone named Mark Blahblah contacts you, try to open your heart to be friendly with him, okay?"

Did she just randomly assume that I’m single because I don’t “open my heart to be friendly” with people? pfft. Did it not occur to her that my singleness might be a choice? And it’s not like these people really know anything about me. They just know that I like to read/write, I’m not bad looking, and my family background. Nothing incredibly useful.

Ahem, so here, aunts and uncles or anyone who’s looking to set me up, I’m going to do you a solid and plainly state what I want advertised if I were at all interested in being set up.

My [insert your relationship to me here] is a super talented juggler; super talented in that she can juggle balls or clubs or rings without hitting herself in the face...most of the time. And her awkwardness is almost an art form, a talent; you’ll not find a less gracefully awkward girl anywhere else. You probably won’t notice her in a crowd, unless you’re looking for a girl who’s

sitting by herself in a secluded area, completely enthralled by passing pigeons. Sometimes she twitches sporadically because she's a pretty anxiety-ridden girl; loud noises, crossing the street, and pillow cases make her very nervous. Oh, also, sometimes she likes to talk like a gangster and often uses the latest slang incorrectly.

If you're interested in that kinda girl, by all means, go for it. You have my blessing. But good luck. You'll need it.

Not a word less; not a word more. Got it?

Anyway, I'm relatively taken. Or relatively single. Depends on if you're a glass half full or glass half empty kinda person. I have plenty of boys milling around me; too many, you might say. They just "don't count" because they're mostly not human, fictitious or, y'know, a cat. pfft. Like that lessens the love we share.

[]

TÔI TỰ TÌM RA TÌNH YÊU ĐÍCH THẬT CHO MÌNH. CẢM ƠN NHIỀU!

(TTBG chuyên Việt ngữ)

Nếu bạn là một người VN trên 20 tuổi mà vẫn còn độc thân thì tôi dám đánh cá bằng một lọ đậu phụng thật ngon rằng bạn cũng đã từng nghe đến danh từ "mai mối" trong hôn nhân

Người Việt –theo tôi nhận xét, đa số là phụ nữ -- rất khoái làm bà mai. Tôi không biết tại sao. Bộ họ chưa đủ chuyện để lo cho cuộc sống cá nhân sao mà còn muốn "xía" vào đời tư kẻ khác? Thật khó hiểu, những phụ nữ này tỏ ra rất háng say trong chuyện mai mối. Mỗi lần họ gặp một cô gái hay một thanh niên nào thì cứ y như rằng luôn luôn họ đã "có sẵn" một cô cháu gái hay một đứa cháu trai để đưa ra làm mai. Và những "đứa cháu này" đều có những điều quý hóa như xinh đẹp, bảnh bao, thành công, hiếu thảo. Nhưng (vì lý do nào tôi không thể hiểu), cho dẫu các điều kể trên là thật chẳng nữa và người cháu đang muốn có bồ, vậy mà sao lại vẫn cứ độc thân?

Gần đây tôi nhận ra với sự hoảng kinh hơn rằng tôi là "đứa cháu có sẵn" như vừa nói. Đứa cháu "hoàn hảo" vẫn còn độc thân "một cách kỳ diệu" trên mọi mặt. Điều ấy khiến tôi rùng mình khi tưởng tượng đến những lời bà mai ca ngợi tôi với anh chàng nào đó tôi chưa hề gặp. "Ô, tôi có đứa cháu dễ thương lắm. Rất đẹp. Rất hiền. Tốt nghiệp đại học. (Môn chính của tôi lại chẳng bao giờ được nêu tên bởi vì "nhà văn há? Văn chương há" Ai cũng biết dính vào hai nghề đó chính là dính vào "cái nghèo!") "Viết văn rất hay (lời khen này thường là từ một người chưa bao giờ đọc những gì tôi đã viết, nhưng lại phải nói lời khen này bởi vì tôi chẳng còn gì để đáng khen hơn nữa. (Quá ít).

Đáng tức cười nhất là bởi vì cho đến bây giờ trong cuộc sống tôi chưa làm điều gì thành công nổi bật (để được nêu ra) nên cuối cùng các "bà mai" này

đành phải đem gia đình tổ tiên tôi ra mà khen ngợi thế. Tôi có thể tưởng tượng được ý nghĩ ra sao của anh chàng đang phải ngồi nghe những điều không ra gì kia, “Nếu con nhỏ này hoàn hảo quá thì tại sao phải cần bà dì kiếm bò cho nó? Tốt hơn hết mình nên gặt đầu lấy lệ rồi biến lệ lên đi!”

Đây là một lá thư nhỏ tôi vừa nhận được sáng nay từ bà dì tôi: “Âu Cơ, nếu có ai tên M... liên lạc với con thì ráng mở rộng trái tim để làm bạn với nó, nhớ nghe?”

Bộ bà dì tôi cứ tưởng tôi đang độc thân vì tôi không “mở rộng trái tim để làm bạn” với người khác hay sao? Bà ấy chưa bao giờ nghĩ được độc thân chính là sự lựa chọn của tôi (chứ không phải là tôi không thể có bồ!)

Hừm! Hỡi các bà dì, ông chú hoặc bất cứ ai đang muốn giới thiệu về tôi thì để tôi làm điều đó cho.

Đây nè: "Con cháu tôi là đứa có tài, mà tài nhất là khi tung hứng các trái banh nó không bị banh đập vào mặt. Một tài năng khác nữa là cái tánh e thẹn quá độ mà anh không thể tìm thấy ở ai khác nhiều hơn được. Trong đám đông anh sẽ không thể tìm ra nó, ngoại trừ thấy cô gái nào ngồi một mình nơi chỗ vắng vẻ chơi đùa với mấy con chim bồ câu, thì đó chính là nó. Đôi khi anh sẽ thấy nó giật mình bởi vì nó rất hay hoảng hốt; tiếng động lớn, lúc đi bộ băng qua đường, và những cái bao gói thường làm nó hãi sợ. Mà cũng có khi nó thích nói chuyện như một tên du đãng nhưng lại dùng các tiếng lóng sai bét. Nếu anh thích loại con gái đó thì cứ thoải mái mà tiến tới đi. Tôi cho phép anh. Và chúc anh 'may mắn', điều mà anh sẽ phải cần đến."

Không cần rườm rà. Bạn hiểu tôi muốn nói gì chứ?

Dù sao tôi không muốn được làm mai. Có cả lối thanh niên bao chung quanh tôi, quá nhiều là khác. Nhưng "họ" đều là những người "không được kể" bởi vì họ không phải là thật, mà là những nhân vật trong các cuốn sách tôi đọc và viết. Hơn nữa "họ" cũng còn là những con mèo con chó tôi nuôi. Chuyện "họ" "không thật" cũng không làm giảm đi tình yêu chúng tôi chia sẻ cho nhau từ trước.

[]